

עמלו בזניו בו. וכי שלמה אמר את המזמור הזה? אמר רבי יצחק, מס ושלום! אלא דוד אמרו ברוח הקדש על שלמה בשעה שאמר הנביא לדוד הנה בן נולד לך כי, כי שלמה היה שמו. אמר דוד, בן אחד היה לי מבת שבע ומאת, עכשו אחר يولדי לי? מן שמי הוא בא! ואמר שיר זה, ונתקפונו בו לשם שםים. זהו שפטותם שיר המעלות לשלמה, בשביל שלמה אמרו.

אם ה' לא יבנה בית, אם סייעו לא יסיע בפוניה השלמה שלי, שוא עמלו בזניו בו, לשוא נעמל, כמו שהיה בראשונה שעמלנו לשוא, ובשביל אותו החטא מת, ואני יש לי להטריד מירושלים, ובעוד אני יצא, אם ה' לא ישמר עיר מכל אדם, שוא שקד שומר. אמר רבי יצחק, שהנימע שומר. אמר רבי יצחק, לשמר עשר נשים פילגשים לשמר הבית, והיה מה שהיה, ועל כן שוא שקד שומר.

אמר רבי יהודה, בשビル שלמה נאמר שיר זה, שנתקפונו דוד עליו לשם שםים, ואמו גם בן נתפוניה לשם שםים, והוא מה שלמה, שפטותם בו וישב שלמה על כסא ה' מלך. אמר רבי יצחק, לפיכך נקרא למואל מהו למואל? כמו למו פי. מלמד שניניהם נתפונו למו אל, כמו לאל.

ומכאן למדנו, כל המתפונין לשם שםים, באotta השעה יוציא מאמו בן מלחה. ומהין לנו? משמואל שנתקפונה אמרו עליות תמיד לשם שםים, שפטותם ותתיו לה, וכן אל הגער הזה התפלתתי. וכן אמר דוד, אם היה לי הבן הזה. מכאן היה מזען למואל, בלומר, נתון הוא לאל.

שנו רבינו, אמר רבי יוסף בן פזי, פעם אהת קייתי הולך בדרכך

יבנה בית שאין עמלו בזניו בו. וכי שלמה אמר זה המזמור. אמר רבי יצחק חס ושלום, אלא דוד אמר ברוח הקדש על שלמה, בשעה שאמר הנביא לדוד, (יה"א כב ח) הבה בן נולד לך, כי שלמה יקיה שמו, אמר דוד בן אחד היה לי מעת שבע, ומת, עכשו אחר يولדי לי, מן שמי הוא בא. אמר שיר זה, ונתקפונו בו לשום שםים, חדא הוא דכתיב, שיר המעלות לשלמה, בשビル שלמה אמרו.

אם ה' לא יבנה בית, אם סייעו לא יסיע בפוניה השלמה שלי, שוא עמלו בזניו בו, לשוא נעמל כמו שהיה בראשונה, שעמלנו לשוא, ובגין ההוא חובה מות. ואני איתך לאחריך מאן ירושלים, ובעוד שאני יצא, אם ה' לא ישמר עיר מכל אדם, שוא שקד שומר. אמר רבי יצחק, שהנימע עשר נשים פילגשים לשמר הבית, והיה מה דהוה. ועל כן, שוא שקד שומר.

אמר רבי יהודה, בשビル שלמה נאמר שיר זה, שנתקפונו דוד עליו לשום שםים. ואמו גם בן נתפוניה לשום שםים. והוא מה שלמה, דכתיב ביה (שם כת ע) וישב שלמה על כסא ה' מלך. אמר רבי יצחק, לפיכך נקרא ממשיל לא א למואל, Mai למואל, כמו למו פי. מלמד שניניהם נתפונו למו אל כמו לאל. ומכאן למדנו, כל המתפונין לשם שםים. באotta השעה, נפיק מגיה בר דמעלי. ומנא לנו, משמואל, שנתקפונה אמרו עליות תמיד לשום שםים, דכתיב (ש"א א יא) ונתקתיו לה, וכן (ש"א ב ע) אל העבר הזה התפלתתי. וכן אמר דוד, אם היה לי הבן הזה, מכאן היה זמין למואל. בלומר, נתון הוא לאל.

חנן רבנן, אמר רבי יוסף בן פזי, זמן חדא